

מ"ת 5674/04/14 - מג'יד חג'אזי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 5674-04-14 מדינת ישראל נ' ח'לאילה(עציר) ואח' 03 יולי 2014

בפני כב' השופטת עדי במביליה - אינשטיין
המבקש מג'יד חג'אזי
נגד

המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

המבקש: בעצמו וע"י ב"כ עו"ד שמואל ברזני

מטעם המשיבה: מתמחה רונן אבוטבול

החלטה

לפניי בקשה לעיון חוזר בהתאם לסעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו-1996.

טיעוני הצדדים:

1. ב"כ המבקש עתר (לאחר צמצום בקשתו כעולה מפרוטוקול 29.6.14) לשינוי זמני בתנאי השחרור כך שיותר למבקש לצאת ממקום מעצר הבית לתפילות בחג הרמדאן, במסגד הממוקם במרחק 400 מטרים ממקום מעצר הבית, וזאת מדי יום משעה 20:45 עד שעה 23:00 ובימי שישי גם משעה 12:15 עד שעה 13:30, בפיקוח שני הערבים שאושרו על ידי בית המשפט. בנוסף, עתר הסנגור לאפשר למבקש לצאת בשלושת ימי חג "עיד אל פיטר" משעה 09:00 עד שעה 19:00 על מנת לחגוג ולברך את בני משפחתו בבתייהם, וזאת מבלי לצאת מהכפר. הסנגור הבהיר כי נטל את הייצוג לאחר שהבהיר למבקש שעליו להקפיד למלא אחר החלטות בית המשפט והמבקש הבין כי אם יפר תנאים פעם נוספת יעצר עד לתום ההליכים. הסנגור טען כי על בית המשפט לאזן בין הפגיעה בחרות, בחופש העיסוק ושמירה על כבוד האדם, ולאפשר למבקש למלא מטלותיו כאב, בעל וכן למשפחה מכובדת, הגם שהפר תנאים בעבר כשהשעות המבוקשות בחג הרמדאן אינן שעות עבודה ועל כן לא ניתן לבצע בהן את העבירות המפורטות בכתב האישום, במיוחד בליווי ערבים.

2. ב"כ המשיבה התנגד לבקשה, טען כי המבקש עורך דין שביצע, לכאורה, עבירות מרמה חמורות, כשלאור מסוכנותו ולאור הפרת תנאים נקבעו תנאי השחרור הקיימים. כיוון שהפר המבקש את תנאי מעצר הבית ואת האמון שנתן בו בית המשפט, המשיבה מתנגדת לכל יציאה מהבית, הן לתפילה והן לבילוי בקרב משפחתו במהלך החג, שכן לא ניתן ליתן בו אמון ומשום ששינוי התנאים כמבוקש יסכן את שלום הציבור. לדידו, טרם

יבשה הדיו על ההחלטה האחרונה של בית המשפט, שלאחר התלבטות החליט לשחררו למעצר בית, וכבר מוגשת בקשה זו.

דין והכרעה:

3. בתאריך 3.4.14 הוגש כנגד המבקש וארבעה נוספים, כתב אישום בו יוחסו למבקש עבירות של זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף (מספר מקרים), שיבוש מהלכי משפט והדחה בחקירה (מספר מקרים), כל זאת כחלק מפרשה רחבה של הונאת מקרקעין. באותו מועד, הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד לתום ההליכים נגדו.
4. בהחלטתי מתאריך 9.4.14 קבעתי כי קיימות ראיות לכאורה למיוחס למבקש בכתב האישום וכי קיימות עילות למעצרו. לאחר ששקלתי את הסיכון הנשקף לציבור נוכח החשש מהישנות מעשי ההונאה שביצע, לכאורה, שקלתי את החשש משיבוש מהלכי המשפט והשפעה על עדים, בראי מהות מעשיו, החזרתיות הנובעת מהם והצהרותיו הכוזבות בפני בית המשפט, בחנתי חלקו היחסי של המבקש בפרשת ההונאה בכללותה, עברו הנקי ונסיבותיו האישיות, ועל רקע התרשמותי מן המשמורנים המוצעים, הוריתי על שחרורו של המבקש למעצר בית מלא בביתו, בפיקוח שני משמורנים כל העת, כאשר אפשרתי שעת התאוורות, איסור יצירת קשר עם המעורבים בפרשה, הפקדה כספית בסך 7,000 ₪, ערבות עצמית בסך 10,000 ₪, ערבויות צד ג' בסך 10,000 ₪ כל אחת וצו עיכוב יציאה מהארץ.
5. 20 יום לאחר קבלת החלטתי מיום 9.4.14, בתאריך 29.4.14, הגיש המבקש בקשה לעיון חוזר בתנאי השחרור, וביקש כי המבקש יותר במעצר בית לילי בלבד, משעה 22:00 עד שעה 07:00.
6. בתאריך 4.5.14 הגישה המשיבה בקשה לעיון חוזר מטעמה, במסגרתה עתרה למעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, בשל הפרת תנאי השחרור, שכן בתאריך 22.4.14 בשעה 11:15, או בסמוך לכך, יצא המבקש ממקום מעצר הבית, ניגש לבדו, ללא משמורן לבית המשפט בעכו. ההפרה תועדה במצלמות האבטחה וסמוך לאחריה נעצר המבקש בגין ההפרה.
7. במהלך הדיון בבקשת התביעה, בתאריך 4.5.14 הודה המבקש כי הפר תנאי שחרורו ובהחלטתי מאותו מועד הוריתי על הזמנת תסקיר מעצר אשר יבחן את המסוכנות הנשקפת מהמבקש ומועדו, בין השאר בהתחשב בהפרת תנאי שחרורו.
8. שירות המבחן, בתסקירו מיום 28.5.14, המליץ על שחרור המבקש למעצר בית בביתו תחת פיקוח הערבים המוצעים ובשילוב איזוק אלקטרוני ותמיכת עובד סוציאלי הניתן במסגרת האיזוק האלקטרוני.
9. בהחלטתי מיום 1.6.14, בהתחשב במארג השיקולים שפורטו בהחלטה מיום 9.4.14, בשים לב להפרת תנאי

השחרור, למהות ההפרה, לעובדה שלא נתלוותה להפרה עבירה נוספת, לתסקיר שירות המבחן ולהתרשמותי מהערבים החדשים שהוצעו, הוריתי על שחרור המבקש למעצר בית מלא בביתו, עם איזוק אלקטרוני, בפיקוח שני משמורנים כל העת, איסור יצירת קשר עם המעורבים בפרשה, הפקדה עצמית בסך 10,000 ₪, ערבות צד ג' בסך 20,000 ₪, ערבות עצמית בסך 20,000 ₪ וצו עיכוב יציאה מהארץ.

10. הבקשה דנן הוגשה בתאריך 25.6.14, פחות מחודש לאחר החלטה קודמת, המורה על שחרור המבקש בתנאים מגבילים, החלטה שניתנה בעקבות מעצרו בשל הפרת תנאי שחרור.

11. בבקשה שלפניי לא עלתה בקשה לבחינה מחודשת של תנאי השחרור שנקבעו. הבקשה מתמקדת בנסיבות זמניות שמקורן במנהגי חג ופולחן דתי.

12. המבקש עותר ליציאה לתפילות חג הרמאדן מדי יום בין השעות 20:45 עד 23:00 וביום ו' גם בין השעות 12:15 עד 13:30. בנוסף עתר לבילוי עם משפחתו בין השעות 09:00-19:00 בכל אחד משלושת ימי חג עיד אל פיטר.

13. בבש"פ 10697/05 **עבדל אזברגה נ' מדינת ישראל** התקבל חלקית ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בת"א, בגדרה נדחתה בקשת העורר לצאת מדי יום ממעצר הבית לשם השתתפות בתפילות יומיות במסגד. כבוד השופט רובינשטיין קבע:

"חופש הפולחן הוא מערכי היסוד של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית, הנמנה על רשימת העקרונות שבהכרזת העצמאות ("מדינת ישראל תבטיח... חופש דת...")... יש הרואים את חופש הפולחן כמצוי גם בגדר כיבוד הזכויות על פי חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו... למותר לציין, כי זכות זו של חופש הפולחן עלולה להתנגש, ובמקרה של מעצר או מאסר היא מתנגשת, בהוראות החוק שעניינן מעצר או מאסר (וראו ס' 5 לחוק היסוד). ככגון אלה נחוצים האיזונים המעוגנים בנסיבות הספציפיות, בשכל הישר ובנסיגת החיים... לדעתי, בסופו של יום, ההתייחסות למשאלות תפילה בציבור בגדרי מעצר בית, הן ליהודים והן למוסלמים (הדוגמאות הקיימות) והן לבני עדות אחרות לפי המקובל בדתותיהן, צריכה להיות של מגמה לבדיקה חיובית ככל שהנסיבות מאפשרות, אך תוך שיקול כל מקרה לגופו, ויתכנו כמובן גם מקרים שבהם הדבר לא יאושר. על בית המשפט הדן... לשקול את האיזון שבין עילות המעצר שבדין כגון מסוכנות, שיבוש והימלטות מאימת הדין לבין משאלת התפילה בציבור. כל אחת מעילות אלה צריך שתיבחן, וכמובן הערבים וצורת הפיקוח במקרה שבית המשפט מחליט לאשר".

בית המשפט העליון הכיר בחשיבותה של תפילה בציבור, בעיקר בתקופת חגים, תוך בחינת כל מקרה לגופו, במסגרת בש"פ 6093/12 **אילן בדיחי נ' מדינת ישראל**; בש"פ 6037/11 **פלוגי נ' מדינת ישראל**; בש"פ 2453/10 **פלוגי נ' מדינת ישראל**; ע"פ 5211/09 **מוחמד אבו ראס נ' מדינת ישראל**.

14. באיזון בין המסוכנות הנשקפת מן המבקש והחשש משיבוש ההליכים, כמפורט בהחלטותי הקודמות, לבין זכות המבקש לממש את חופש הדת והפולחן, הנני נעתרת לבקשה, באופן חלקי, כדלקמן:

א. במהלך הרמדאן יוכל המבקש לצאת את מקום מעצר הבית לתפילות החג, מדי יום משעה 20:45 עד שעה 23:00, וביום שישי גם משעה 12:15 עד שעה 13:30, וזאת בליווי לפחות שניים מהמשמורנים שאושרו בהחלטתי מיום 1.6.14 ורק למסגד הממוקם במרחק של כ-400 מטרים ממקום מעצר הבית, בדרך הקצרה ביותר.

מיד בתום התפילות ישוב המבקש למקום מעצר הבית, בדרך הקצרה ביותר.

כל תנאי השחרור יחולו על היציאות לתפילות כאמור.

מנהלת האיזוק תפתח חלון במועדים ובשעות המצוינים לעיל.

ב. המבקש יפקיד במזכירות בית המשפט סך של 3,000 ₪ במזומן או בהפקדה בנקאית להבטחת קיום תנאי השחרור, וזאת בנוסף להפקדה הקיימת בתיק זה. בתום חג הרמדאן תוחזר למבקש הפקדה כספית נוספת זו ותנאי השחרור שנקבעו בהחלטתי מיום 1.6.14 ישובו על כנם.

ג. הבקשה ליציאה ממקום מעצר הבית לאורך כל שעות היום (09:00-19:00), במהלך שלושת ימי חג עיד אל פיטר, אינה מידתית, אינה הולמת נסיבות המקרה ואין בה כדי לאיין מסוכנות המבקש ומועדו. משכך, בקשה זו נדחית.

המזכירות תעביר החלטתי למנהלת האיזוק האלקטרוני.

ניתנה והודעה היום ה' תמוז תשע"ד, 03/07/2014 במעמד הנוכחים.

עדי במביליה - אינשטיין, שופטת